

STATE of KNOWLEDGE

ອິດທິພົນຂອງປະເທດຈີນໃນການ ພັດທະນາ ເຂື່ອນໄຟຟ້ານ້ຳຕົກຢູ່ແມ່ນ້ຳລ້ານຊ້າງ ແລະ ຕອນລຸ່ມ ຂອງອ່າງແມ່ນ້ຳຂອງ.

Compiled by: Nathaniel Matthews and Stew Motta

ດ້ວຍສາເຫດໃດປະເທດຈີນຈຶ່ງເລືອກແມ່ນ້ຳ Lancang ແລະ ຕອນລຸ່ມ ຂອງອ່າງແມ່ນ້ຳຂອງ ເພື່ອພັດທະນາເຂື່ອນໄຟຟ້ານ້ຳຕົກ.

ປະເທດຈີນເປັນປະເທດຜູ້ນຳດ້ານການກໍ່ສ້າງເຂື່ອນໄຟຟ້ານ້ຳຕົກຂອງໂລກ. ໄລຍະແຜນການຫ້າປີ ຄັ້ງທີ 12 (2011-2015), ປະເທດຈີນໄດ້ປະກາດຈຸດປະສົງທີ່ຈະສືບຕໍ່ເສີມຂະຫຍາຍກຳລັງການຜະລິດເຂື່ອນໄຟຟ້ານ້ຳຕົກ ໂດຍການພັດທະນາ ແປດເຂດຂອງເຂື່ອນໄຟຟ້ານ້ຳຕົກທີ່ມີຫຼາຍກວ່າ 60 ໂຄງການເຂື່ອນໄຟຟ້ານ້ຳຕົກຂະໜາດໃຫຍ່ ເຮັດໃຫ້ຄວາມສາມາດຕິດຕັ້ງເຂື່ອນໄຟຟ້ານ້ຳຕົກທັງໝົດພາຍໃນປະເທດລວມມີ 284 GW (GEV. ປີ 2011).

ອົງປະກອບທີ່ສຳຄັນໃນການພັດທະນາເຂື່ອນໄຟຟ້ານ້ຳຕົກພາຍໃນປະເທດຈີນ ແລະ ຍຸດທະສາດດ້ານພະລັງງານແມ່ນການກໍ່ສ້າງເຂື່ອນໄຟຟ້ານ້ຳຕົກ Lancang ທີ່ຕັ້ງຢູ່ໃນມົນທົນຢູນນານ. ແມ່ນ້ຳ Lancang¹, ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກກັນດີໃນນາມຂອງແມ່ນ້ຳຂອງທາງຕອນໃຕ້ຂອງຊາຍແດນຈີນ, ທີ່ມີທ່າແຮງໃນການຜະລິດພະລັງງານໄຟຟ້າ 30,000 MG. ເພື່ອຄວບຄຸມທ່າແຮງດັ່ງກ່າວນີ້, ລັດຖະບານຈີນມີແຜນການທີ່ຈະພັດທະນາເຂື່ອນໄຟຟ້າແປດແຫ່ງຢູ່ແມ່ນ້ຳ Lancang, ເຊິ່ງທ່າແຮງກຳລັງດຳເນີນງານ. ເມື່ອໃດທີ່ສ້າງສຳເລັດ, ເຂື່ອນໄຟຟ້າດັ່ງກ່າວຈະສາມາດຜະລິດໄດ້ 15.720 MW ຫຼື 52,4 ເປີເຊັນ ຂອງທ່າແຮງໄຟຟ້ານ້ຳຕົກ Lancang (Grumbine, Dore ແລະ Xu, ປີ 2012). ນອກຈາກນີ້ ຍັງມີອີກ 20 ເຂື່ອນໄຟຟ້າທີ່ໄດ້ມີການວາງແຜນ ຫຼື ພາຍໃຕ້ກຳລັງຕາມສາຂາ ຂອງແມ່ນ້ຳ Lancang (Kummu ແລະ Varies ປີ 2007).

ໂດຍຜ່ານການສະໜອງໄຟຟ້າລາຄາຖືກ, ການພັດທະນາໄຟຟ້ານ້ຳຕົກຢູ່ຕາມແມ່ນ້ຳ Lancang ເຮັດໃຫ້ໂອກາດການພັດທະນາທາງດ້ານເສດຖະກິດຂອງທັງສອງປະເທດອຸດສາຫະກຳຈີນເຊັ່ນ: ຊຸມມືງ ແລະ ກວາງໂຈ. ໄຟຟ້ານ້ຳຕົກແມ່ນໜຶ່ງໃນຫ້າເສົາຫຼັກ ເສດຖະກິດຕົ້ນຕໍຂອງຢູນນານ. ມັນໄດ້ຖືກຮັບຮູ້ວ່າເປັນແຫຼ່ງພະລັງງານທີ່ສະອາດ ແລະ ເປັນອົງປະກອບທີ່ສຳຄັນໃນການຫຼຸດ

ຜ່ອນການຊົມໃຊ້ເຊື້ອເພີງຟອດຊິວ ແລະ ການປ່ອຍອາຍກາກໂບນິກ CO2, ເຊິ່ງປະເທດຈີນໃນປັດຈຸບັນຈັດຢູ່ໃນອັນດັບສູງທີ່ສຸດຂອງໂລກ. ອີງຕາມສະຖິຕິການຄວາມໄວຂອງອຸດສາຫະກຳພະລັງງານໄຟຟ້າແຫ່ງຊາດ, ຄວາມສາມາດຕິດຕັ້ງເຂື່ອນໄຟຟ້ານ້ຳຕົກຂອງຈີນໃນປີ 2010 ກວມເອົາ 22,18 ເປີເຊັນ ຂອງການສະໜອງພະລັງງານຂອງຕົນທັງໝົດ.

ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ອິດທິພົນຂອງເຂື່ອນໄຟຟ້ານ້ຳຕົກຂອງຈີນ, ແມ່ນບໍ່ຈຳກັດພຽງແຕ່ແມ່ນ້ຳ Lancang ເທົ່ານັ້ນ. ປະເທດຈີນຍັງເປັນຜູ້ນຳໃນການພັດທະນາໄຟຟ້ານ້ຳຕົກຢູ່ ຕອນລຸ່ມຂອງອ່າງແມ່ນ້ຳຂອງ (LMB). ໃນຮູບແບບຂອງບໍລິສັດຕ່າງໆເຊັ່ນ: ໃນຮູບແບບການຮ່ວມມືສາກົນດ້ານນ້ຳ ແລະ ໄຟຟ້າ, ໄຟຟ້າ Lancang ແລະ ສິນໂນໂຮໂດ, ຈີນເປັນປະເທດທີ່ນຳໃຊ້ເຂື່ອນໄຟຟ້າໃນຕອນລຸ່ມແມ່ນ້ຳຂອງລວມທັງເຂື່ອນ ເສສານ 2 (400 MG) ທີ່ປະເທດກຳປູເຈຍ ທີ່ໄດ້ປະກາດນຳໃຊ້ເມື່ອບໍ່ດົນມານີ້. ເຂື່ອນໄຟຟ້າດັ່ງກ່າວສ້າງໂອກາດປະເທດຈີນມີສື່ສຽງໃນການສົ່ງອອກ, ເພີ່ມທະວີອິດທິພົນທາງດ້ານການເມືອງ, ການພັດທະນາເຄືອຂ່າຍການຄ້າ, ແລະ ເພີ່ມທະວີຜົນກຳໄລໃຫ້ແກ່ລັດວິສາຫະກິດຂອງຕົນ (SOEs). ສຳລັບບັນດາປະເທດເຈົ້າພາບ, ໂຄງການເຫຼົ່ານີ້ເປັນກຳລັງຊຸກຍູ້ທາງດ້ານການເງິນຂະໜາດໃຫຍ່ເຂົ້າໃນເສດຖະກິດແຫ່ງຊາດ, ໃນຂະນະດຽວກັນຍັງໄດ້ມີການສະໜອງໂຄງລ່າງພື້ນຖານ ແລະ ພະລັງງານໄຟຟ້າ. ເຂື່ອນ ໄຟຟ້າເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນນອນຢູ່ໃນໂຄງການ “ໄຊຊະນະ” ນັກພັດທະນາຊາວຈີນ.

ສະຫຼຸບ: ນ້ຳຕົກ Lancang ແມ່ນອົງປະກອບທີ່ສຳຄັນໃນການວາງແຜນຂອງຈີນໃນການພັດທະນາດ້ານມີລາຄາໃຫ້ຖືກລົງ, ດ້ານພະລັງງານທົດແທນ, ຄາບອນຕ່ຳເພື່ອຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການໃນການຊົມໃຊ້ໄຟຟ້າພາຍໃນທ້ອງຖິ່ນທີ່ນັບມື້ນັບເພີ່ມຂຶ້ນ. ການພັດທະນາເຂື່ອນໄຟຟ້ານ້ຳຕົກຢູ່ຕອນລຸ່ມ ຂອງອ່າງແມ່ນ້ຳຂອງສ້າງໂອກາດໃຫ້ປະເທດຈີນເພີ່ມທະວີອິດທິພົນທາງດ້ານການເມືອງ ແລະ ເສດຖະກິດຂອງຕົນຢູ່ໃນຂົງເຂດດັ່ງກ່າວ ແລະ

1 - Lancang will be used to denote Lancang River for the remainder of the text.

ເພື່ອເພີ່ມທະວີຜົນກຳໄລ ແລະ ຄວາມຊຳນານໃນການການສົ່ງອອກພະລັງງານໄຟຟ້າຂອງລັດວິສະຫະກິດ.

ປະຫວັດສາດຂອງການພັດທະນາເຂື່ອນໄຟຟ້າ Lancang

ການພັດທະນາໄຟຟ້ານໍ້າຕົກໃນ Lancang ໄດ້ຖືກພິຈາລະນາໃນຕົ້ນປີ 1956, ໃນເວລາທີ່ ບໍລິສັດວິສະວະກຳ ໄຮໂດຊາຍນາຄຸນຫມິງ (HCKEC) ໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນການສຳຫຼວດພື້ນທີ່. ນັບແຕ່ປີ 1957-58, ບໍລິສັດວິສະວະກຳ ໄຮໂດຊາຍນາຄຸນຫມິງໄດ້ກຳນົດ 21 ແຫ່ງທີ່ມີທ່າແຮງໃນການສ້າງເຂື່ອນໄຟຟ້າຕາມລຳແມ່ນໍ້າ, ລວມທັງການວາງແຜນການຂັ້ນພື້ນຖານສຳລັບເຂື່ອນໄຟຟ້າ ຊາວຫວານ Xiaowan. ເນື່ອງຈາກການປະຕິວັດທາງດ້ານວັດທະນະທຳ ແລະ ການພັດທະນາແບບກ້າວກະໂດດສົ່ງຜົນໃຫ້ສະເຖຍລະພາບທາງ ດ້ານການເມືອງ ແລະ ເສດຖະກິດບໍ່ພົ້ນຄົງ, ການວາງແຜນການຜະລິດ ໄຟຟ້ານໍ້າຕົກໃນຕໍ່ໜ້າໄດ້ຢຸດສະຫງ່າລົງຈົນເຖິງທ້າຍປີ 1960.

ຫຼັງຈາກການສຶກສາທີ່ຍາວນານ, ໃນປີ 1988, ການກໍ່ສ້າງເຂື່ອນໄຟຟ້າມານຫວານ ໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນຂຶ້ນ, ເຊິ່ງເປັນເຂື່ອນທຳອິດທີ່ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນຢູ່ແມ່ນໍ້າ Lancang - ແມ່ນໍ້າຂອງ, ໂດຍບໍ່ມີການແຈ້ງການຢ່າງເປັນທາງການໃຫ້ແກ່ບັນດາປະເທດຕາມລ້ອງແມ່ນໍ້າຂອງ. ຕະຫຼອດຊຸມປີ 1990 ແລະ ຊຸມປີ 2000, ການພັດທະນາໄຟຟ້ານໍ້າຕົກຂອງຈີນຕາມແມ່ນໍ້າ Lancang ຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງໄວວາ, ແລະໃນປີ 2008, ເຂື່ອນໄຟຟ້າໄດ້ທຳການຜະລິດຄື: ເຂື່ອນ ມານຫວານ (1,550 MG) ໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນປະຕິບັດງານໃນປີ 1992; ເຂື່ອນ Dachaoshan (1,350 MG) ໃນປີ 2003, ເຂື່ອນ Jinghong(1,750 MG) ໃນປີ 2008 ແລະ ເຂື່ອນ Xiaowan (4, 200 MG) ໃນປີ 2010. ໃນເດືອນມິຖຸນາປີ 2013, ເຂື່ອນ Nuozhadu (5, 850 MG) ແມ່ນຢູ່ໃນການດຳເນີນງານແຕ່ຍັງບໍ່ທັນສຳເລັດ ແລະ ເຂື່ອນ Gongguoqiao (750 MG) ແມ່ນຢູ່ພາຍໃຕ້ການກໍ່ສ້າງ.

ຫຼັງຈາກປີ 2000 ເຂື່ອນໄຟຟ້າ Lancang ໄດ້ພັດທະນາຢ່າງວ່ອງໄວໃນປີ 2001, ບໍລິສັດ ພັດທະນາໄຟຟ້າພະລັງງານຢູນນານ-Lancang (YLHDC). ກ່ອນປີ 2001, ການພັດທະນາແມ່ນໍ້າ Lancang ແມ່ນຄວາມຮັບຜິດຊອບຮ່ວມກັນລະຫວ່າງຄະນະກຳມາທິການວາງແຜນ ແລະ ພັດທະນາແມ່ນໍ້າ Lancang ປະຈຳແຂວງ ຢູນນານ, ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍລິສັດ ການລົງທຶນ ດ້ານພະລັງງານໄຟຟ້າຂອງປະເທດຈີນ. ໃນປີ 2001 YLHDC ແມ່ນຮັບຜິດຊອບໂດຍລວມສຳລັບການພັດທະນານໍ້າຕົກ Lancang. ໃນປີ 2002, YLHDC ໄດ້ປ່ຽນຊື່ມາເປັນ ບໍລິສັດໄຟຟ້ານໍ້າຕົກຫົວເນັງ Lancang (HLHC).

HLHC ແມ່ນບໍລິສັດຮ່ວມຮຸ້ນລະຫວ່າງກຸ່ມ ບໍລິສັດ Huaneng ປະເທດຈີນ (CHG), ກຸ່ມບໍລິສັດ ຫົງຕ້າ (HG) ແລະ ກຸ່ມບໍລິສັດ ການລົງທຶນຢູນນານ (YIC). CHG ເປັນບໍລິສັດລັດວິສາຫະກິດ ທີ່ຢູ່ພາຍໃຕ້ອຳນາດການປົກຄອງຂອງລັດຖະບານສູນກາງຂອງຈີນ, ແລະ ເປັນໜຶ່ງໃນຫ້າບໍລິສັດທີ່ໃຫຍ່ທີ່ສຸດໃນຂະແໜງການໄຟຟ້ານໍ້າຕົກ. HG ເປັນບໍລິສັດ ຂອງລັດ ຄຽງຄູ່ກັບໂຮງງານຢາສູບປະເທດຈີນ. HG ຄວບຄຸມຍີ່ຫໍ້ຢາສູບທີ່ໃຫຍ່ທີ່ສຸດຈຳນວນໜຶ່ງຂອງ ຢູນນານ ແລະ ເພີ່ມທະວີອິດທິພົນຢ່າງກວ້າງຂວາງຂຶ້ນເຊິ່ງປະກອບມີ ດ້ານພະລັງງານ, ການກໍ່ສ້າງ, ຫຼັກຊັບ, ການຜະລິດເຈ້ຍ, ການຢາ, ເຄື່ອງສຳອາງ, ແລະ ອຸປະກອນການແພດ. ໃນບົດລາຍງານຂອງລັດວິສາຫະກິດທີ່ມີອິດທິພົນທີ່ສຸດຂອງປະເທດຈີນປະຈຳປີ 2010, HG ຈັດຢູ່ໃນອັນດັບທຳອິດຂອງຢູນນານ ແລະ ເປັນອັນດັບທີ 104 ຂອງໂລກ (ETMOC ປີ 2010). YIC ແມ່ນບໍລິສັດລັດວິສະຫະກິດ

ການລົງທຶນຂອງລັດຖະບານແຂວງຢູນນານ.

ສະຫຼຸບ: ການພັດທະນາຢ່າງວ່ອງໄວຂອງນໍ້າຕົກ Lancang ຫຼັງຈາກປີ 2000 ສອດຄ່ອງກັບການປ່ຽນແປງຄວາມຮັບຜິດຊອບຈາກຄະນະກຳມາທິການວາງແຜນ ແລະ ພັດທະນາແມ່ນໍ້າ Lancang ປະຈຳແຂວງ ຢູນນານ , ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍລິສັດ ການລົງທຶນດ້ານພະລັງງານຂອງປະເທດຈີນມາເປັນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງ ບໍລິສັດ ໄຟຟ້ານໍ້າຕົກ ຫົວເນັງ Lancang (HLHC). HLHC ເປັນບໍລິສັດລັດວິສະຫະກິດທີ່ມີອຳນາດໃນຫລາຍດ້ານ.

ເຂື່ອນໄຟຟ້າ Lancang ມີຜົນກະທົບແນວໃດຕໍ່ ການເມືອງ, ເສດຖະກິດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ?

ເຖິງວ່າດ້ານການເມືອງ, ເສດຖະກິດ, ສິ່ງແວດລ້ອມຂອງປະເທດຈີນມີການກ່ຽວພັນກັບຕອນລຸ່ມຂອງແມ່ນໍ້າ, ບັນດາເຂື່ອນໄຟຟ້າທີ່ໄດ້ສ້າງຂຶ້ນຢູ່ແມ່ນໍ້າ Lancang ທີ່ໄດ້ສຳເລັດໄປແລ້ວນັ້ນ ແມ່ນຖືກສ້າງຂຶ້ນ ໂດຍບໍ່ມີການປົກສາຫາລືກັບບັນດາປະເທດລຸ່ມແມ່ນໍ້າ. ດ້ວຍເຫດນີ້ ເຮັດໃຫ້ບັນດາປະເທດລຸ່ມນໍ້າພາກັນລຸກຂຶ້ນປະທ້ວງ. ການປະທ້ວງຮຸນແຮງທີ່ສຸດແມ່ນໃນລະດູແລ້ງ² ປີ 2010, ໃນເວລາທີ່ລະດັບນໍ້າຂອງແມ່ນໍ້າຂອງຕອນລຸ່ມຂອງປະເທດຈີນໄດ້ຫລຸດລົງຢ່າງໄວວາຍ້ອນຈີນໄດ້ກັກນໍ້າໄວ້ໃນບັນດາເຂື່ອນໄຟຟ້າ Lancang (Hirsch 2010). ໂດຍທີ່ຈີນໄດ້ອ້າງວ່າລະດັບນໍ້າໃນແມ່ນໍ້າຂອງຕອນລຸ່ມຕໍ່າກວ່າລະດັບປົກກະຕິໃນລະດູແລ້ງບໍ່ແມ່ນສາເຫດມາຈາກເຂື່ອນໄຟຟ້າ, ແລະເຫັນດີທີ່ຈະເພີ່ມການແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບການໄຫລ ແລະ ການປ່ອຍນໍ້າກັບບັນດາປະເທດພາຄີ, ແລະ ພ້ອມປົກສາຫາລືກັນກ່ຽວກັບການປັບປຸງກັບບັນດາປະເທດລຸ່ມນໍ້າ.

Goh (2009) ຄາດການວ່າການພັດທະນາໃນເຂື່ອນ Lancang ຂອງຈີນມີຜົນກະທົບທາງດ້ານການເມືອງ ແລະ ລະບົບນິເວດຕໍ່ປະຊາກອນໃນລຸ່ມນໍ້າ. ແຕ່ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ປະເທດຈີນຍັງຄົງຢຶດຟັ້ນວ່າ, "ການດຳເນີນການໃດກໍຕາມ ທີ່ນຳຜົນປະໂຫຍດຈາກທ່າແຮງຂອງແມ່ນໍ້າຂອງລ້ວນແລ້ວແຕ່ເປັນເລື່ອງພາຍໃນ" (Dupont 2001:129).

ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ການປະທ້ວງຂອງບັນດາປະເທດລຸ່ມແມ່ນໍ້າທີ່ເກີດໃນປີ 2010 ມັນໄດ້ເຮັດໃຫ້ປະເທດຈີນໄດ້ປະກາດຢ່າງເປັນທາງການວ່າການກ່ອນຈະມີການພັດທະນາໄຟຟ້ານໍ້າຕົກໃດໜຶ່ງລຽບຕາມລ້ອງແມ່ນໍ້າຈະໄດ້ມີການພິດຈາລະນາຢ່າງລະອຽດເຖິງຜົນກະທົບຕໍ່ປະຊາຊົນທີ່ອາໄສຢູ່ຕອນລຸ່ມແມ່ນໍ້າ (ໜັງສືພິມປະຈຳວັນຂອງ ສ.ປ ຈີນ ປີ 2012). ຍັງໄດ້ມີການລະບຸອີກວ່າຜົນປະໂຫຍດຂອງການສ້າງເຂື່ອນໄຟຟ້າຈະປະກອບມີມາດຕະການຄວບຄຸມນໍ້າຖ້ວມ ແລະ ການປັບປຸງການນຳໃຊ້ນໍ້າ ແລະການຄຸ້ມຄອງໄພແຫ້ງແລ້ງໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນທີ່ອາໄສຢູ່ຕອນລຸ່ມແມ່ນໍ້າ ຕ້ອງມີການເກັບນໍ້າໄວ້ໃນໄລຍະລະດູຝົນ ແລະ ຕ້ອງໄດ້ມີການປ່ອຍນໍ້າໃນລະດູແລ້ງ (ໜັງສືພິມປະຈຳວັນ ຂອງ ສ.ປ ຈີນ ປີ 2012). ປະເທດຈີນມີກົດໝາຍຄວບຄຸມການພັດທະນາໄຟຟ້ານໍ້າຕົກ, ລວມທັງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ, ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ, ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍນໍ້າຂອງປະເທດ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນຈີນ (PRC-ສ.ປ ຈີນ), ກົດໝາຍຂອງ ສ.ປ ຈີນ ວ່າດ້ວຍການອະນຸລັກນໍ້າ ແລະ ດິນ ແລະ ຂໍ້ບັງຂັບກ່ຽວກັບຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ. ເຖິງວ່າກົດໝາຍເຫຼົ່ານີ້ ຈະປະກອບມີບົດບັນຍັດຈຳນວນໜຶ່ງ ຫຼື

ວ່າບໍ່ມີກໍ່ຕາມແຕ່ມັນຍັງສົ່ງຜົນກະທົບລະຫວ່າງປະເທດຈາກການສ້າງເຂື່ອນໄຟຟ້ານໍ້າຕົກ.

ຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ຜ່ານການສຶກສາໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ເຂື່ອນໄຟຟ້ານໍ້າຕົກຂອງຈີນຈະສົ່ງຜົນເຮັດໃຫ້ລະດັບນໍ້າຂອງໃນນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ສ.ປ.ປ. ລາວ ຫຼຸດລົງເຖິງ 30% ເປີເຊັນ, ເຮັດໃຫ້ລະດັບນໍ້າເຕັມເພີ່ມຂຶ້ນ ແລະ ໄຫລລົງສູ່ພື້ນທີ່ສາມຫຼ່ຽມປາກແມ່ນໍ້າ ເຊິ່ງເປັນອຸປະສັກໃນລອຍຕົວຂອງຕະກອນທີ່ສໍາຄັນ, ເຊິ່ງຈະສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ການປະມົງ, ກະສິກໍາ, ແລະການດໍາລົງຊີວິດຂອງປະຊາຊົນໃນຕອນລຸ່ມແມ່ນໍ້າຂອງ (Kummu ແລະ Varis ປີ 2007; Räsänen et al ປີ 2012; ແລະ ອື່ນໆ).

ແມ່ນໍ້າ Lancang ຕອນລຸ່ມຍັງເປັນແຫຼ່ງຜະລິດຕະກອນທີ່ສໍາຄັນຂອງອ່າງແມ່ນໍ້າຂອງ. ເກືອບເຄິ່ງຫນຶ່ງຂອງຄວາມຍາວຂອງແມ່ນໍ້າຂອງທີ່ໄຫຼຜ່ານປະເທດຈີນ, ເຊິ່ງກວມເອົາ 35 ເປີເຊັນ% ຂອງການໄຫຼຂອງນໍ້າໃນລະດູແລ້ງ ແລະ ຫຼາຍກວ່າ 55 ເປີເຊັນ ຂອງ ປະລິມານຕະກອນແຂວນລອຍ, ແລະ ດັ່ງນັ້ນ ຈຶ່ງເປັນສິ່ງສໍາຄັນຕໍ່ລະບົບນິເວດທົ່ວທັງລຸ່ມນໍ້າ (Kummu ແລະ Varis ປີ 2007; ; CPWF SOK Mekong Sediment Basics 2013). ອຸທິກກະສາດຂອງແມ່ນໍ້າຂອງໄດ້ຊື່ໃຫ້ເຫັນເຖິງສັນຍານທີ່ສໍາຄັນທີ່ເຮັດໃຫ້ເກີດນໍ້າຕົວມທີ່ນໍ້າໄປເຖິງການສູນເສຍຕະກອນທີ່ອຸດົມດ້ວຍທາດອາຫານໃນລະດູຝົນລະຫວ່າງເດືອນມິຖຸນາ ຫາ ເດືອນຕຸລາ. ເຊິ່ງສານອາຫານເຫຼົ່ານີ້ປະກອບເຂົ້າໃນລະບົບນິເວດຂອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຜະລິດກະສິກໍາເຊິ່ງເປັນອາຊີບຕົ້ນຕໍຂອງປະຊາຊົນໃນທ້ອງຖິ່ນ (Kummu and Varis, 2007). ຕາມການຄາດຄະເນ ເຂື່ອນໄຟຟ້ານໍ້າຕົກ 9 ແຫ່ງມີຄວາມອາດສາມາດດັກຈັບຕະກອນໄດ້ເຖິງ 94 ເປີເຊັນ% (Kummu ແລະ Vari, 2007).

ການຕົກຕະກອນຍັງເປັນເຫດຜົນເຫລັກທີ່ເຮັດໃຫ້ນໍ້າກວ່າງແຜນສ້າງເຂື່ອນຄວນຄໍານຶງເປັນຫລັກ ຍ້ອນວ່າການຕົກຕະກອນຈະຫລຸດອາຍຸການນໍາໃຊ້ ແລະ ກໍາລັງການຜະລິດຂອງເຂື່ອນລົງເຊິ່ງຈະສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ກໍາລັງການເກັບນໍ້າຂອງເຂື່ອນ. ອັດຕາການເຊາະເຈື່ອນໃນອ່າງເກັບນໍ້າຂອງເຂື່ອນ Lancang ຢູ່ໃນປະລິມານສູງຫຼາຍ, ຊຶ່ງມີຜົນຕໍ່ອາຍຸການໃຊ້ງານຂອງເຂື່ອນໄຟຟ້າຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້. ປະລິມານຕະກອນຢູ່ເຂື່ອນ Manwan ມີປະລິມານຈົນໜ້າຕົກໃຈ, ວັດແທກໄດ້ 1,21 kg/m³ (Plinston ແລະ Damming, 1999:238). ໂດຍບໍ່ມີການສະກັດກັ້ນ, ອ່າງເກັບນໍ້າຂອງເຂື່ອນ Manwan ຈະເຕັມໄປດ້ວຍຕະກອນທີ່ເກາະຢູ່ໃນອ່າງເກັບນໍ້າໃນເວລາ 15-20 ປີ, ແຕ່ວ່າການກໍ່ສ້າງຂອງເຂື່ອນ Xioawan ຢູ່ຕອນເທິງຂອງແມ່ນໍ້າ ຈະມີອາຍຸການນໍາໃຊ້ທີ່ຍາວນານເນື່ອງຈາກວ່າເຂື່ອນ Xioawan ມີອຸປະກອນດັກຈັບຕະກອນທີ່ມີປະສິດທິພາບ (ibid).

ການຕົກຕະກອນກໍ່ຍັງສາມາດກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມເສຍຫາຍຕໍ່ກັນຈັກບັນໄຟເຊິ່ງຕ້ອງໄດ້ເສຍຄ່າໃຊ້ຈ່າຍສູງ ແລະ ໃຊ້ເວລາໃນການຊ້ອມແປງດິນ. ປະຕູລະບາຍຕະກອນສາມາດຕິດຕັ້ງໄວ້ເພື່ອລະບາຍຕະກອນອອກຈາກຕອນລຸ່ມຂອງເຂື່ອນໄຟຟ້າ, ແຕ່ວ່າຂັ້ນຕອນເຫຼົ່ານີ້ຕ້ອງໄດ້ທໍາການຕິດຕັ້ງໃນເວລາກໍ່ສ້າງເຂື່ອນໃນເບື້ອງຕົ້ນ, ເຊິ່ງມີຄ່າໃຊ້ຈ່າຍສູງ ແລະ ສາມາດຫຼຸດຜ່ອນສັກກະຍາພາບໃນການຜະລິດໄຟຟ້ານໍ້າຕົກຂອງໂຄງການ. (ສໍາລັບຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມກ່ຽວກັບການຕົກຕະກອນ ແລະ ຜົນກະທົບຕໍ່ກັບອ່າງແມ່ນໍ້າຂອງສາມາດເບິ່ງໄດ້ໃນ CPWF SOK Mekong Sediment Basics).

ທາງດ້ານການເມືອງ, ນໍ້າຕົກ Lancang ເຮັດໃຫ້ປະເທດຈີນສາມາດທີ່ຈະຄວບຄຸມປະລິມານຂອງນໍ້າຈີນເຖິງຕອນລຸ່ມຂອງອ່າງ. ນີ້ແມ່ນສິ່ງສໍາຄັນທີ່ສຸດທີ່ໃນການດໍາລົງຊີວິດ, ຄວາມໝັ້ນຄົງຂອງອາຫານ ແລະ ເສດຖະກິດຂອງ ສ.ປ.ປ ລາວ, ກໍາປູເຈຍແລະ ຫວຽດນາມ. Räsänen et al. (ປີ 2012) ໄດ້ພົບວ່າ ນໍ້າຕົກ Lancang ເພີ່ມປະລິມານການປ່ອຍນໍ້າໃນລະດູແລ້ງແມ່ນ 34-155 ເປີເຊັນ% ແລະ ຫຼຸດປະລິມານການປ່ອຍນໍ້າໃນລະດູຝົນປະມານ 29-36 ເປີເຊັນ%, ດ້ວຍເຫດນີ້ການຄວບຄຸມໄລຍະເວລາ ແລະ ຄວາມກວ້າງຂວາງຂອງແມ່ນໍ້າຂອງໃຫ້ເປັນຈັ່ງຫວະ. ຜົນກະທົບທີ່ພົບໃນປະຈຸບັນຂອງເຂື່ອນໄຟຟ້າ ແມ່ນ ການປະມົງ ແລະ ອຸທິກກະສາດ, ທັງຢູ່ໃນພື້ນທີ່ອ່າງນໍ້າ ແລະ ພື້ນທີ່ສາມຫຼ່ຽມປາກແມ່ນໍ້າ, ແມ່ນຍັງບໍ່ທັນເຂົ້າໃຈຢ່າງຈະແຈ້ງ, ແຕ່ແນ່ນອນວ່າຈະຖືກສັງເກດການຢ່າງໃກ້ຊິດໂດຍບັນດາປະເທດຕອນລຸ່ມແມ່ນໍ້າໃນໄລຍະຫຼາຍປີຂ້າງໜ້າ.

ບໍ່ມີຂໍ້ຕົກລົງຢ່າງເປັນທາງການລະຫວ່າງ ສ. ປ. ຈີນ ແລະ ພາກສ່ວນລັດຖະບານຂອງບັນດາປະເທດລຸ່ມເຂື່ອນໃນການຄຸ້ມຄອງນໍ້າໃນອ່າງແມ່ນໍ້າຂອງ. ປະເທດຈີນ “ຢູ່ລະຫວ່າງການເຈລະຈາກັບຄະນະກຳມາທິການແມ່ນໍ້າຂອງນໍ້າ (MRC), ອົງການຈັດຕັ້ງຫຼັກຂອງອ່າງແມ່ນໍ້າຂອງ (RBO) ໃນໝູ່ມືພາກ, ເຊິ່ງໄດ້ແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນອຸທິກກະສາດຈາກ Lancang, ແຕ່ໄດ້ປະຕິເສດການເຊື່ອເຊີນໃຫ້ເຂົາມາເປັນສະມາຊິກ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ ປະເທດຈີນຍັງຄົງຍືນຍັນວ່ານໍ້າຕົກ Lancang ເປັນບັນຫາພາຍໃນຊາດທຳມະດາ ແລະ ພ້ອມທີ່ຈະປົກສາຫາລື, ຈີນຍັງໄດ້ສືບຕໍ່ສ້າງນະໂຍບາຍການພັດທະນາໄຟຟ້ານໍ້າຕົກກັບ ບັນດາປະເທດທີ່ຢູ່ຕອນລຸ່ມແມ່ນໍ້າບົນພື້ນຖານຂອງຄວາມສະຫງົບສຸກ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຂອງທັງສອງຝ່າຍ.

ລັດຖະບານຂອງບັນດາປະເທດຕອນລຸ່ມແມ່ນໍ້າລັງເລ ທີ່ຈະເຊັນສັນຍາກັບຈີນກ່ຽວກັບຜົນກະທົບຂອງນໍ້າຕົກ Lancang ອັນເນື່ອງຈາກກອງກໍາລັງຂອງຈີນ ແລະ ອໍານາດການເມືອງ ແລະ ປະເທດທີ່ມີການລົງທຶນຂະໜາດໃຫຍ່ ແລະ ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອເຂົ້າ ໃນຕອນລຸ່ມແມ່ນໍ້າ.

ສະຫຼຸບ: ປະເທດຈີນໄດ້ວາງຂອບໃນການພັດທະນາດ້ານໄຟຟ້ານໍ້າຕົກຂອງຕົນເປັນການພັດທະນາເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຂອງປະເທດຈີນ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຂອງບັນດາປະເທດຕອນລຸ່ມຂອງອ່າງແມ່ນໍ້າຂອງ. ເຂື່ອນໄຟຟ້າ Lancang ໄດ້ມີອຸປະກອນດັກຈັບຕະກອນອອກຈາກອ່າງນໍ້າ ແລະ ເຮັດໃຫ້ປະເທດຈີນຄວບຄຸມການໄຫຼຂອງນໍ້າລະດູແລ້ງ. ດ້ວຍເຫດນີ້ອາດສົ່ງຜົນກະທົບທາງດ້ານການເມືອງ, ເສດຖະກິດ ແລະ ລະບົບນິເວດທີ່ສໍາຄັນຕໍ່ບັນດາປະເທດຕອນລຸ່ມແມ່ນໍ້າ. ປະເທດຈີນໄດ້ເພີ່ມທະວີຄວາມໂປ່ງໃສຂອງຕົນ ແລະ ການແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນກັບບັນດາປະເທດຕອນລຸ່ມແມ່ນໍ້າ, ແຕ່ວ່າບໍ່ມີຂໍ້ຕົກລົງຢ່າງເປັນທາງການ ໃນການຄຸ້ມຄອງນໍ້າ.

ອິດທິພົນຂອງເຂື່ອນໄຟຟ້ານໍ້າຕົກຂອງຈີນຕໍ່ຕອນລຸ່ມອ່າງແມ່ນໍ້າຂອງແມ່ນຫຍັງ?

ພາລະບົດບາດຂອງຈີນທາງດ້ານການເງິນ ແລະ ການພັດທະນາເຂື່ອນໄຟຟ້າໃນຕອນລຸ່ມອ່າງແມ່ນໍ້າຂອງໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນຕາມລຳດັບໃນໄລຍະທົດສະວັດທີ່ຜ່ານມາ. ສາຍເຫດຕົ້ນຕໍສໍາລັບການຂະຫຍາຍຕົວຂອງຈີນໃນການພັດທະນາໄຟຟ້ານໍ້າຕົກລວມມີການພົວພັນສາກົນກັບບັນດາປະເທດເພື່ອນບ້ານໃກ້ຄຽງ, ການຂະຫຍາຍ ຕະຫຼາດທີ່ສາມາດເພິງໂຕເອງໄດ້ຮັບການຈະເລີນເຕີບໂຕ, ຄວາມ

ໝັ້ນຄົງດ້ານພະລັງງານ, ເປົ້າຫມາຍການຫຼຸດຜ່ອນການປ່ອຍອາຍພິດເຮືອນແກ້ວ, ແລະ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນຂອງບັນຫາສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມພາຍໃນປະເທດ. ນັບຕັ້ງແຕ່ປີ 2000, ບັກກິ່ງໄດ້ສະໜັບສະໜູນການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງອິດທິພົນໃນພູມມິພາກ ໂດຍຜ່ານນະໂຍບາຍຊຸກຍູ້ການລົງທຶນຢູ່ຕ່າງປະເທດ.

ປະເທດຈີນພະຍາຍາມສຸດຂີດເພື່ອບັບປຸງ ແລະ ເສີມສ້າງການພົວພັນອັນແໜ້ນແຟ້ນກັບບັນດາປະເທດອາຊີຕາເວັນອອກສຽງໃຕ້ເປັນຫລັກ, ແລະ ໂດຍສະເພາະແມ່ນໃນບັນດາປະເທດຕອນລຸ່ມອ່າງແມ່ນໍ້າຂອງເນື່ອງຈາກການມີຊາຍແດນຕິດກັນ. ການບັບປຸງສາຍພົວພັນຊ່ວຍໃຫ້ຈີນສາມາດລວມກຳລັງກັບປະເທດໃກ້ຄຽງເພື່ອຄວາມໝັ້ນຄົງຂອງຊາດ ແລະ ເຫດຜົນທາງເສດຖະກິດ. ພາຍຫຼັງທີ່ເກີດການຂັດແຍ່ງກັບປະເທດຫວຽດນາມໃນປີ 1979, ການຢຸດຕິການພົວພັນກັບສ.ປ.ປ. ລາວ ແຕ່ປີ 1979 ຫາປີ 1999, ແລະ ໃນການສະໜັບສະໜູນຂະແໜນແດງໃນກຳປູເຈຍ, ສ.ປ. ຈີນ ຕ້ອງໄດ້ເຮັດທຸກວິທີທາງເພື່ອທີ່ຈະຮັບຄວາມໄວ້ວາງໃຈຈາກປະເທດເພື່ອນບ້ານຂອງຕົນໃນພູມມິພາກຄືນມາ. ການພົວພັນຂອງຈີນກັບກຳປູເຈຍ ແລະ ສ.ປ.ປ. ລາວ ຄົນສູ່ສະພາບປົກກະຕິ ໃນຕອນທ້າຍຂອງປີ 2000, ໃນເວລາທີ່ອະດີດປະທານປະເທດ ຈຽງຊີມິນ (Jiang Zemin) ໄດ້ກາຍເປັນປະທານປະເທດຂອງຈີນຄົນທຳອິດທີ່ໄປຢ້ຽມຢາມສອງປະເທດ (Thayer ປີ 2001)

ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ການຫັນປ່ຽນຈາກສັດຕູມາເປັນມິດເປັນຂີດໝາຍອັນດີ ແລະ ໃນເວລາທີ່ເໝາະສົມ, ສ່ວນຫຼາຍແມ່ນຍ້ອນການລິເລີ່ມທາງດ້ານການເມືອງ ແລະ ເສດຖະກິດຂອງບັກກິ່ງໃນໄລຍະທົດສະວັດທີ່ຜ່ານມາ. ບາງການປ່ຽນແປງທາງດ້ານການເມືອງທີ່ສັງເກດເຫັນໄດ້ມີ:

- ການຕັດສິນໃຈຂອງຈີນທີ່ຈະບໍລິດຄ່າເງິນຢວນໃນລະຫວ່າງຄວາມວຸ້ນວາຍຂອງວິກິດການທາງດ້ານການເງິນໃນອາຊີແລະແຜນການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານການເງິນ(ມີພຽງປະເທດໄທເທົ່ານັ້ນທີ່ໄດ້ຮັບເງິນຫຼາຍກວ່າ 1 ຕື້ໂດລາສະຫະລັດ, Halloran ປີ 1998).
- “ນະໂຍບາຍອອກສູ່ພາຍນອກ” ຂອງຈີນ, ເຊິ່ງໄດ້ລິເລີ່ມໄລຍະແຜນການທ້າປີ ຄັ້ງທີ 10 (2001-2005) ແລະ ກຳນົດພື້ນຖານສຳລັບການລົງທຶນ ໂດຍກົງຂອງຈີນຢູ່ຕ່າງປະເທດ.
- ປະເທດຈີນ, ກຳປູເຈຍ, ສ.ປ.ປ. ລາວ, ໄທ ແລະ ຫວຽດນາມທັງຫມົດແມ່ນໄດ້ຮັບການຍອມຮັບເຂົ້າເປັນສະມາຊິກຂອງອົງການການຄ້າໂລກ.
- ການສ້າງນິຕິກຳ ແລະ ເຊັນບົດບັນທຶກຂອງສັນຍາການຄ້າເສລີຈີນອາຊຽນ (CAFTA) ເປັນການສ້າງພູມມິພາກການຄ້າເສລີໃຫຍ່ທີ່ສຸດອັນດັບສາມຂອງໂລກຂຶ້ນ ໃນວັນທີ 1 ເດືອນມັງກອນ ປີ 2010 (Tong, ປີ 2010).
- ການລິເລີ່ມຂອງຊຽງໃຫມ່, ແມ່ນສຸມໃສ່ຄວາມໝັ້ນຄົງຂອງສະກຸນເງິນໃນພູມມິພາກ, ໂດຍການຊີ້ນຳຂອງຈີນໃນຕອນຕົ້ນຂອງປີ 2000.
- ໂຄງການ Greater Mekong Subregion program ຂອງທະນາຄານພັດທະນາອາຊີ ໄດ້ຊຸກຍູ້ສົ່ງເສີມສາຍພົວພັນອັນໃກ້ຊິດໂດຍຜ່ານເຄືອຄ່າຍຂະໜາດໃຫຍ່ຂອງໂຄງການບັບປຸງພື້ນຖານໂຄງລ່າງຢູ່ໃນທ້ອງຖິ່ນ (Cronin ປີ 2012)

ນະໂຍບາຍເຫຼົ່ານີ້ສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນເຖິງການປ່ຽນແປງໃນກຸງບັກກິ່ງ ຕໍ່ການຮ່ວມມືໃນພູມມິພາກ ແລະສະແດງໃຫ້ເຫັນຄວາມທະເຍີທະຍານຂອງຕົນທີ່ຈະເປີດຕະຫຼາດ, ການຕໍ່ຕ້ານອິດທິພົນຕາເວັນ

ຕົກໃນພູມມິພາກ, ແລະ ຜັກດັນຕົນເອງໃຫ້ກາຍເປັນຜູ້ນຳທັງໃນອາຊີຕາເວັນອອກ ແລະ ຫົວໂລກ. ນະໂຍບາຍດັ່ງກ່າວໄດ້ຮັບປະສິດທິຜົນໃນການປະຕິບັດຕາມເປົ້າຫມາຍ, ແລະຍັງໃຫ້ທາງເລືອກກັບບັນດາປະເທດຕອນລຸ່ມແມ່ນໍ້າແກ່ປະເທດຕາເວັນຕົກ ແລະ ມັກມີເງື່ອນໄຂການລົງທຶນສູງ.

ການລິເລີ່ມທາງດ້ານການເມືອງຂອງບັກກິ່ງໃນຕອນລຸ່ມອ່າງແມ່ນໍ້າຂອງໄດ້ເຕີບໃຫຍ່ຂະຫຍາຍໂຕໄປຄອບຄູ່ກັບເສດຖະກິດທີ່ຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງຂອງປະເທດຈີນ. ຈີນເປັນປະເທດຄູ່ຄ້າທີ່ໃຫຍ່ທີ່ສຸດຂອງປະເທດມຽນມາ, ຫວຽດນາມ, ແລະ ສ.ປ.ປ. ລາວ, ເຊິ່ງໄທເປັນຄູ່ຄ້າໃຫຍ່ອັນດັບທີສອງ, ແລະ ກຳປູເຈຍແມ່ນຄູ່ຄ້າໃຫຍ່ອັນດັບທີສາມ (Gronholt-Pederson ປີ 2013; Chen Y.W ປີ 2012; Heng ປີ 2012). ບົນພື້ນຖານຂອງແຕ່ລະປະເທດ, ສຳລັບປະເທດໄທມີມູນຄ່າການຄ້າກັບປະເທດຈີນໃນປີ 2010 ມີເຖິງ 46.0 ຕື້ໂດລາສະຫະລັດ, ສຳລັບປະເທດຫວຽດນາມແມ່ນ 27,3 ຕື້ໂດລາສະຫະລັດ, 4,7 ຕື້ໂດລາສະຫະລັດສຳລັບປະເທດມຽນມາ, 1.3 ຕື້ໂດລາສະຫະລັດສຳລັບກຳປູເຈຍ, ແລະ 1 ຕື້ໂດລາສະຫະລັດສຳລັບ ສປປ ລາວ. ປະເທດຈີນໄດ້ຊ່ວຍສ້າງບັນດາໂຄງລ່າງພື້ນຖານແກ່ກຳປູເຈຍ ແລະ ທັງເປັນຜູ້ໃຫ້ທຶນການຊ່ວຍເຫຼືອທີ່ໃຫຍ່ທີ່ສຸດ ແລະ ເປັນນັກລົງທຶນຕ່າງປະເທດໃນກຳປູເຈຍ. ໂຄງການການຊ່ວຍເຫຼືອຂອງປະເທດຈີນທີ່ຊ່ວຍເຫຼືອ ສ.ປ.ປ. ລາວ, ກຳປູເຈຍ ແລະ ມຽນມາ ໃນປະຈຸບັນມີຫຼາຍກວ່າໂຄງການຊ່ວຍເຫຼືອຂອງສະຫະລັດ (Kurlantzick 2007). ເພື່ອໃຫ້ເກີດຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ຖືກຕ້ອງກ່ຽວກັບອິດທິພົນຂອງຈີນດ້ານການຄ້າ ດ້ານການຊ່ວຍເຫຼືອ, ແລະ ການລົງທຶນໃນຕອນລຸ່ມອ່າງແມ່ນໍ້າຂອງນັ້ນຈະຕ້ອງໄດ້ ເບິ່ງຄຽງຄູ່ກັນໄປບໍ່ແມ່ນຈະໄຈແຍກໃນແຕ່ລະດ້ານ. Urbanet. (2013:312) ໄດ້ມີການອະທິບາຍເຖິງອົງປະກອບທີ່ຄວບຄູ່ກັນເຫຼົ່ານີ້ໃນຕອນລຸ່ມອ່າງແມ່ນໍ້າຂອງມີຄື:

ໃນການປະຕິບັດຂອງຈີນແມ່ນເຈາະຈົງເຂົ້າໃນການຊ່ວຍເຫຼືອ, ການຄ້າ, ແລະ ການລົງທຶນ ໂດຍການຕອບສະໜອງ ເຊັ່ນ: ການລົງທຶນ ແລະ ອະນຸມັດເງິນກູ້ສຳລັບການກໍ່ສ້າງເຂື່ອນໄຟຟ້າ ແລະ ການເຊື່ອມໂຍງໄປຫາການສົ່ງອອກກະແສໄຟຟ້າຕ້ອງຄຽງຄູ່ໄປກັບການນຳເຂົ້າສິນຄ້າທີ່ຜະລິດຈາກຈີນ ແລະ ຂໍ້ຕົກລົງການຄ້າສຳລັບບໍລິສັດຈີນ.

ການພັດທະນາໄຟຟ້ານໍ້າຕົກຂອງຈີນໃນຕອນລຸ່ມຂອງອ່າງແມ່ນໍ້າຂອງຕອບສະໜອງຜົນປະໂຫຍດຢ່າງຫຼວງຫຼາຍໃຫ້ມີຄວາມໝັ້ນຄົງດ້ານພະລັງງານ ເມື່ອທຽບໃສ່ ບັນດາໂຄງການ ກໍ່ສ້າງ ເຂື່ອນໄຟຟ້າຢູ່ຕ່າງປະເທດ. ຫນຶ່ງໃນ ຄວາມແຕກຕ່າງນັ້ນແມ່ນການພັດທະນາໄຟຟ້ານໍ້າຕົກໃນປະເທດຈີນໃນຕອນລຸ່ມຂອງອ່າງແມ່ນໍ້າຂອງ ແລະ ບັນດາໂຄງການເຂື່ອນໄຟຟ້າໃນທະວີບ ອາຟຣິກາ ຫຼື ອາເມລິກາໃຕ້ແມ່ນ ການເຊື່ອມຕໍ່ກັບ ຕາຂ່າຍໄຟຟ້າຂອງຈີນ. ການຕັ້ງຢູ່ໃກ້ຊິດກັບຕອນລຸ່ມອ່າງແມ່ນໍ້າຂອງເຮັດໃຫ້ການນຳກະແສໄຟຟ້າເຂົ້າສູ່ຕົວເມືອງຂອງປະເທດຈີນໄດ້ຢ່າງໄວວາ(Urbanet al . 2013). ຄວາມໝັ້ນຄົງດ້ານພະລັງງານແມ່ນຄວາມກັງວົນຫຼັກສຳລັບການຕັດສິນໃຈຂອງຈີນ, ເຊິ່ງໄດ້ຕັ້ງເປົ້າໝາຍໄວ້ວ່າຈະໃຊ້ພະລັງງານ 15 % ຕໍ່ເປີເຊັນຂອງແຫຼ່ງພະລັງງານທີ່ໄດ້ມາຈາກເຊື້ອເພີງຈາກຟອດຊິດໃນປີ 2015, ໃນນັ້ນ, ເຄິ່ງຫນຶ່ງແມ່ນໄດ້ຈະມາຈາກໄຟຟ້ານໍ້າຕົກ (CEP ປີ 2012). ເປົ້າຫມາຍ ຈະມີການຂຸດຂຶ້ນພະລັງງານເຫຼົ່ານີ້ໃຫ້ບັນລຸຕາມຈຸດປະສົງໃນໄລຍະແຜນການທ້າປີ ຄັ້ງທີ 12 (2011-2015) ສິ່ງນີ້ໄດ້ກະຕຸ້ນໃຫ້ເກີດມີກໍ່ສ້າງເຂື່ອນໄຟຟ້າຂະໜາດ

ໃຫຍ່ ແລະ ໂຄງການນໍ້າຕົກຢ່າງຮີບດ່ວນ. ບັດຈຸບັນຕອນລຸ່ມອ່າງ ແມ່ນໍ້າຂອງກໍາລັງປະສົບກັບຄືນໃຫຍ່ໃນໂຄງການສ້າງເຂື່ອນໄຟຟ້າຂະໜາດໃຫຍ່, ທີ່ມີຫຼາຍກວ່າ 50 ເຂື່ອນໄຟຟ້າຂະໜາດໃຫຍ່ ທີ່ກໍາລັງດໍາເນີນການກໍ່ສ້າງ (ຫຼາຍກວ່າ 50 MG) ໂດຍບໍລິສັດຈີນ ແຕ່ພຽງຜູ້ດຽວ, ແລະ ຍັງມີອີກຫຼາຍໆເຂື່ອນທີ່ຍັງຢູ່ໃນໄລຍະການ ສະເໜີຂໍ (Urbanet al . 2013) .

ການແຜ່ລາມຂອງເຂື່ອນໄຟຟ້າຂະໜາດໃຫຍ່ຂອງຈີນຢູ່ໃນພູມມີ ພາກມີດັ່ງນີ້: ປະເທດມຽນມາມີ 30 ແຫ່ງ, ສ.ປ.ປ ລາວ ມີ 13 ແຫ່ງ, ກຳປູເຈຍມີ 7 ແຫ່ງ, ຫວຽດນາມມີ 3 ແຫ່ງ, ແລະ ປະເທດໄທມີ ໂຄງການສ້າງເຂື່ອນໄຟຟ້າຂອງຈີນຈຳນວນໜຶ່ງ, ແຕ່ຜະລິດໄຟຟ້າບໍ່ເກີນ 50 MG (Urbanet al 2013). ໂຄງການເຫຼົ່ານີ້ຈະມີເງິນທຶນ, ການພັດທະນາ, ການກໍ່ສ້າງ, ແລະ ການຮ່າງສັນຍາຂັ້ນຕົ້ນອອກ ມາເພື່ອລັດວິສາຫະກິດຈີນ. ບໍລິສັດລັດວິສາຫະກິດ ສິນໂນໄຮໂດ Sinohydro ມີພາລະບົດບາດໜ້ອຍພຽງແຕ່ 30% ເບີຊັບ ຂອງໂຄງ ການກໍ່ສ້າງເຂື່ອນໄຟຟ້າຂະໜາດໃຫຍ່ໃນຕອນລຸ່ມອ່າງແມ່ນໍ້າ ຂອງ, ແລະ ມີສ່ວນຮັບຜິດຊອບດ້ານການເງິນ, ການພັດທະນາ, ແລະ ຈຳນວນ 5 ໃນ 13 ເຂື່ອນໄຟຟ້າຂະໜາດໃຫຍ່ຂອງຈີນ ຢູ່ໃນ ສ.ປ.ປ ລາວ (Urbanet al. 2013). ບໍລິສັດລັດວິສາຫະກິດ ສິນໂນໄຮໂດ Sinohydro ມັກຈະມີຄວາມສາມາດສູງ, ເຄື່ອງວັດແທກ, ການສະໜັບສະໜູນທາງດ້ານການເມືອງຫຼາຍຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ, ມີ ປະສົບການຫລາຍຈາກໂຄງການກໍ່ສ້າງພາຍໃນປະເທດ, ແລະ ສາມາດ ກໍ່ສ້າງເຂື່ອນໄຟຟ້າໃນລາຄາຕໍ່າກວ່າຄູ່ແຂ່ງ (McDonald et al. 2009). ໂຄງການຂະໜາດໃຫຍ່ເຫຼົ່ານີ້ ຕາມປົກກະຕິ ຈະ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການອະນຸມັດຈາກລັດຖະບານ ລະດັບສູງສຸດຂອງປົກກິ່ງ ແລະ ບັນດາປະເທດຕອນລຸ່ມອ່າງແມ່ນໍ້າຂອງ, ດັ່ງນັ້ນການພົວພັນ ກັບພາກລັດຈຶ່ງເປັນປະໂຫຍດ. ເກືອບທັງໝົດຂອງໂຄງການສ້າງ ເຂື່ອນໄຟຟ້າທີ່ສໍາຄັນໃນຕອນລຸ່ມອ່າງແມ່ນໍ້າຂອງລ້ວນແຕ່ມີສ່ວນ ຮ່ວມຈາກລັດວິສາຫະກິດຍັກໃຫຍ່ລະດັບໂລກທີ່ມີຊື່ສຽງ, ແຕ່ປະເທດ ມຽນມາສະແດງໃຫ້ເຫັນໃນທາງກັບກັນວ່າມີພຽງແຕ່ບໍລິສັດນ້ອຍ ແລະ ບໍ່ມີຊື່ສຽງທີ່ດໍາເນີນການກໍ່ສ້າງ (ຕົວເມືອງ et al. 2013).

ສະຫຼຸບ : ໂຄງການກໍ່ສ້າງເຂື່ອນໄຟຟ້າຂະໜາດໃຫຍ່ຂອງ ຂອງຈີນ ໃນຕອນລຸ່ມອ່າງແມ່ນໍ້າຂອງແມ່ນຜົນພອຍໄດ້ທາງດ້ານການເມືອງ, ເສດຖະກິດ, ຄວາມໝັ້ນຄົງທາງດ້ານພະລັງງານ, ແລະ ເປົ້າໝາຍ ການຫຼຸດຜ່ອນການປ່ອຍອາຍພິດເຮືອນແກ້ວ. ສັນຍານທັງໝົດຊື່ ໃຫ້ເຫັນການເພີ່ມຂຶ້ນໃນການກໍ່ສ້າງເຂື່ອນໄຟຟ້າ ແລະ ການຮ່ວມມືດ້ານເສດຖະກິດ “ເປັນກຸ່ມກ້ອນ” ໂດຍຜ່ານວິສາຫະກິດ ຂະໜາດໃຫຍ່ໃນຊຸມປີຂ້າງໜ້າ. ຄໍາຖາມທີ່ສໍາຄັນກໍ່ຄືລັດວິສາ ຫະກິດຂອງຈີນຈະບໍລິຫານຈັດການແນວໃດກ່ຽວກັບບັນຫາທາງ ດ້ານສັງຄົມ ແລະ ຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມຈາກໂຄງການຂອງ ພວກເຂົາ ໃນຕອນລຸ່ມອ່າງແມ່ນໍ້າຂອງ.

ນະໂຍບາຍພາຍນອກດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະສັງຄົມຂອງຈີນ ທີ່ຕໍ່ກັບເຂື່ອນໄຟຟ້ານໍ້າຕົກມີຫຍັງແດ່?

ປະເທດຈີນໄດ້ເພີ່ມໜັກວ່າຈະປະຕິບັດຕາມທຸກລະບຽບກົດໝາຍ ແລະ ທຸກນະໂຍບາຍທີ່ມີຂອງບັນດາປະເທດທີ່ໂຄງການຂອງຕົນ ຕົ້ນທີ່ລົງທຶນ ແລະ ມີການພັດທະນາຢູ່. ເຊິ່ງລວມເຖິງນະໂຍບາຍ ທີ່ບໍ່ແຊກແຊງວຽກງານພາຍໃນປະເທດ, ທີ່ໄດ້ຖືກວິພາກວິຈານຈາກ ປະຊາຊົນໃນສັງຄົມສໍາລັບການຂາດການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດ ລ້ອມແລະສັງຄົມ (ເບິ່ງ WWF 2008 ແລະ ແມ່ນໍ້າສາກົນປີ 2012).

ໃນປີ 2012, ບາງທີອາດມີການຮັບມືຕໍ່ການວິພາກວິຈານກັບສະ ພາຍການເຫຼົ່ານີ້ ແລະ ຈີມີຄວາມກັງວົນຕໍ່ພາບພົດຂອງຕົນ, ຄະນະ ກຳມາທິການທະນາຄານຈີນໄດ້ບັບປຸງຄູ່ມືຂໍ້ກຳນົດຂອງການປ່ອຍ ສິນເຊື່ອສີຂຽວທີ່ຄວບຄຸມການດໍາເນີນງານດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມຂອງ ທະນາຄານຈີນ. ໃນບັດຈຸບັນຄູ່ມືເຫຼົ່ານີ້ລະບຸວ່າທະນາຄານຕ້ອງ ບັບປຸງການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມຂອງ ໂຄງການຕ່າງປະເທດ ແລະ ປະຕິບັດຕາມມາດຕະຖານສາກົນ.

ບາດກ້າວໃນຕໍ່ໜ້າໃນການຄຸ້ມຄອງສິ່ງແວດລ້ອມໄດ້ຖືກນຳໃຊ້ ໃນ ເດືອນກຸມພາປີ 2013, ກະຊວງການຄ້າ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງສິ່ງ ແວດລ້ອມໄດ້ເຜີຍແຜ່ຂໍ້ກຳນົດກ່ຽວກັບການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດ ລ້ອມໃນການຮ່ວມມື ແລະ ການລົງທຶນຂອງຕ່າງປະເທດ. ຂໍ້ກຳນົດ ເຫຼົ່ານີ້ສົ່ງເສີມໃຫ້ບັນດາບໍລິສັດຂອງຈີນ “ໄດ້ຈຳແນກທາສາເຫດ ແລະ ຍັບຢັ້ງຄວາມສ່ຽງຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມໃຫ້ທັນເວລາ, ເຮັດໃຫ້ບໍລິສັດ ຕົນເອງກາຍເປັນບໍລິສັດທີ່ນຳໜ້າດ້ານການມີສ່ວນຮັບຜິດຊອບຕໍ່ ການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ, ເສີມສ້າງພາບລັກທີ່ດີໃຫ້ບັນດາ ບໍລິສັດຂອງຈີນຕໍ່ຕ່າງປະເທດ ແລະ ສະໜັບສະໜູນການພັດ ທະນາແບບຍືນຍົງຂອງປະເທດເຈົ້າພາບ.” (ສຳລັບຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມ ກ່ຽວກັບຄວາມຮັບຜິດຊອບທາງສັງຄົມຂອງບໍລິສັດຈີນ (CSR) ເບິ່ງ CPWF SOK: ຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ສັງຄົມໃນການພັດທະ ນາເຂື່ອນໄຟຟ້າໃນແມ່ນໍ້າຂອງ).

ໃນປີ 2011, ບໍລິສັດ ສິນໂນໄຮໂດ Sinohydro ໄດ້ພັດທະນາໂຄງ ຮ່າງນະໂຍບາຍສຳລັບການພັດທະນາແບບຍືນຍົງທີ່ກຳນົດມາດ ຕະຖານ ທາງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ, ທາງດ້ານສັງຄົມ ແລະ ຄວາມປອດໄພ, ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຕາມມາດຕະຖານສາກົນນະໂຍບາຍດັ່ງກ່າວຕ້ອງ ປະກອບດ້ວຍຄວາມເປັນອິດສະຫຼະ ແລະ ການຍືນຍອມຈາກປະ ຊາຊົນທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ. ນະໂຍບາຍເຫຼົ່ານີ້ ຈະຖືກປະຕິບັດໄດ້ ມາດຕະຖານລະດັບໃດໃນອ່າງແມ່ນໍ້າຂອງແມ່ນບໍ່ທັນສົ່ງເກດໄດ້ ເທື່ອ; ຢ່າງໃດກໍຕາມເມື່ອພວກເຂົາຍົກໃຫ້ເຫັນ, ມັນກໍເຕັມໄປດ້ວຍ ຄວາມຫວັງ, ເຖິງແມ່ວ່າຈະເປັນບາດກ້າວທີ່ຫລ້າຊ້າຂອງຈີນໃນ ການພັດທະນາເຂື່ອນໄຟຟ້ານໍ້າຕົກແບບຍືນຍົງ.

ສະຫຼຸບ: ໃນເບື້ອງຕົ້ນປະເທດຈີນປະຕິບັດຕາມນະໂຍບາຍຂອງ ການບໍ່ແຊກແຊງ, ຈຳກັດການມີສ່ວນຮ່ວມກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວ ຂ້ອງ ແລະດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ມາດຕະການຄຸ້ມຄອງສັງຄົມ ທີ່ຖືກຈຳກັດຕາມກົດໝາຍ ແລະ ນະໂຍບາຍພາຍໃນປະເທດທີ່ ໄດ້ມີການປະຕິບັດງານ. ເມື່ອມຸ່ງມານີ້, ຈີນໄດ້ມີສ່ວນຮ່ວມເຂົ້າໃນ ການສົນທະນາການບັບປຸງກັບບຸກຄົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນທົ່ວແມ່ນໍ້າ ຂອງແລະການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງທາງກົດໝາຍຄຸ້ມຄອງສັງຄົມ ແລະສິ່ງແວດລ້ອມແລະ ນະໂຍບາຍຄວມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ສັງຄົມ ສຳລັບໂຄງການສາກົນ.

ສະຫຼຸບລວມ

ປະເທດຈີນມີ ຍຸດທະສາດທີ່ດີ ແລະ ເສດຖະກິດທີ່ໜ້າສົນໃຈໃນ Lancang ແລະ ຕອນລຸ່ມອ່າງແມ່ນໍ້າຂອງ, ຊຶ່ງໃນນັ້ນ ເຂື່ອນໄຟຟ້າ ແມ່ນ ສວນປະກອບທີ່ສໍາຄັນ. ການພັດທະນາ ໄຟຟ້ານໍ້າຕົກ ຂອງຈີນໃນຕອນລຸ່ມ ອ່າງ ແມ່ນໍ້າຂອງ ໄດ້ຖືກ ຕອບຮັບຢ່າງລັງເລຈາກລັດທະບານເຊິ່ງລັດທະບານເຫັນວ່າ ການລົງທຶນເຂົ້າໃນ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ການພັດທະນາເສດຖະກິດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຈະພາໃຫ້ມີສາຍພົວພັນ ທີ່ເຂັ້ມແຂງກັບລັດຖະບານຈີນ ແລະ ລັດວິສາຫະກິດ. ເຖິງວ່າການ

ລົງທຶນເຫຼົ່ານີ້ຈະຖືກວິພາກວິຈານວ່າຂາດການປ້ອງກັນດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ ຈາກບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງສັງຄົມ ແລະ ບັນດານັກວິຊາການ. ເຖິງແມ່ນວ່າຈະຂາດການຮ່ວມມືກັບສັງຄົມ, ນັກວິຊາການ, ແລະ ຊຸມຊົນໃນພູມມິພາກ ແລະ ສາກົນຢ່າງກວ້າງຂວາງໃນໄລຍະຜ່ານມາ, ປະເທດຈີນ ແລະ ລັດວິສາຫະກິດຂອງຈີນມີຄວາມກ້າວິນເພີ່ມຂຶ້ນກ່ຽວຂ້ອງ ກັບຄວາມສ່ຽງຕໍ່ຊຸ້ສຽງຂອງຕົນ ແລະ ຜົນກະທົບທາງດ້ານສັງຄົມ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນກັບໂຄງສ້າງພື້ນຖານໂຄງການນໍ້າຂະໜາດໃຫຍ່. ຍ້ອນຄວາມກ້າວິນເຫຼົ່ານີ້, ຈີນ ແລະ ລັດວິສາຫະກິດຂອງຕົນໄດ້ຮ່ວມກັນປຶກສາຫາລື ກັບ ບັນດາປະເທດລຸ່ມແມ່ນໍ້າ ໂດຍຜ່ານ MRC ASEAN, ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ບໍ່ຂຶ້ນກັບລັດ NGOs ແລະ ກອງປະຊຸມຕ່າງໆ ເຊັ່ນ: ໂຄງການ ຄວາມຖ່າທາຍ ດ້ານນໍ້າ ແລະ ສະບຽງອາຫານ (CPWF), ກອງປະຊຸມແມ່ນໍ້າຂອງກ່ຽວກັບນໍ້າ, ອາຫານ ແລະ ພະລັງງານຢູ່ພະນົມເປັນ ໃນປີ 2011, ແລະ ຢູ່ທີ່ ຮ່າໂນ້ຍ ໃນປີ 2012. ຕົວຢ່າງ, HLHC ໄດ້ຍົກໃຫ້ເຫັນເຖິງບົດບັນທຶກການປະເມີນຜົນກ່ຽວກັບໄຟຟ້ານໍ້າຕົກທີ່ຍືນຍົງໃນເຂື່ອນຊຽງຮຸ່ງ Jinghong ແລະ ໃຫ້ການນໍາສະເໜີ ກ່ຽວກັບການປະສົບການ ໃນໂຄງການ CPWF ຂອງກອງປະຊຸມແມ່ນໍ້າຂອງກ່ຽວກັບນໍ້າ, ອາຫານ ແລະ ພະລັງງານ. ປະເທດຈີນສືບຕໍ່ເພີ່ມທະວີການຮ່ວມມືຢ່າງກວ້າງຂວາງກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ຄວາມສາມາດຂອງຕົນໃນການຮັກສາສາມາດຕະຖານຂອງລັດວິສາຫະກິດ ແລະ ຂໍ້ກຳນົດທີ່ຕົນໄດ້ວາງອອກຈະເປັນການທົດຊອບຊີ້ວັດໃຫ້ແກ່ການສົ່ງເສີມການພັດທະນາທີ່ຍືນຍົງຂອງທ້າສອງຝ່າຍ.

ເອກະສານອ້າງອີງ

- EMTOC.2010. China's 500 Strongest Enterprises was announced and Hongta Group ranks the first in tobacco industry. (2010, September 14). Tobacco Market of China. Retrieved from: <http://www.etmoc.com/eng/looklist.asp?id=178>
- CEP. 2012. Energy Policy. Retrieved from: www.cep.ca/docs/en/policy-917-e.pdf
- China Daily. 2012. Largest hydropower station on Mekong River starts operation. Retrieved from: http://www.chinadaily.com.cn/business/2012-09/07/content_15742514.htm
- Chen, Y.W. 2012. Sino-Thailand Trade and Economic Relations Analysis and Prospect. Paper Presented to First Thai-Chinese Strategic Research Seminar, Bangkok, 24-26.
- Cronin, R. 2012. China and the Geopolitics of the Mekong River Basin: Part 1. World Politics Review. Retrieved from: <http://www.worldpoliticsreview.com/articles/11761/china-and-the-geopolitics-of-the-mekong-river-basin-part-i>
- Dupont, A. 2001. East Asia Imperilled: Transnational Challenges to Security. Cambridge: Cambridge University Press, 2001.
- Goh, E. 2009. China in the Mekong River basin: the regional security implications of resource development on the Lancang Jiang.
- Grumbine, R.; Dore, J. and Xu, J. 2012. Mekong hydropower: Drivers of change and governance challenges. *Frontiers in Ecology and the Environment* 10(2): 91-98.
- Gronholt-Pederson. 2013. Chinese Investment in Myanmar Falls Sharply. *The Wall Street Journal*.
- Halloran, Richard. 1998. China's Decisive Role in the Asian Financial Crisis. Global Beat Issue Brief No. 24. 27 January 1998. CRS Report: The 1997 Asian Financial Crisis. Retrieved from: <http://www.bu.edu/globalbeat/pubs/ib24.html>
- Heng, P. 2012. Cambodia–China Relations: A Positive-Sum Game?. *Journal of Current Southeast Asian Affairs*, 31.
- Hirsch, P. 2010. The changing political dynamics of dam building on the Mekong. *Water Alternatives* 3(2): 312-323.
- Information Office of the State Council 2012. Full text: China's Energy Policy. China Internet Information Center.
- International Rivers. 2012. The New Great Walls: A Guide to China's Overseas Dam Industry. Retrieved from: <http://www.internationalrivers.org/resources/the-new-great-walls-a-guide-to-china%E2%80%99s-overseas-dam-industry-3962>
- Kummu M. and Varis O. 2007. Sediment-related impacts due to upstream reservoir trapping, the Lower Mekong River. *Geomorphology* (85):275–93.
- Kurlantzick, J. 2007. *Charm Offensive: How China's Soft Power is Transforming the World*. New Haven: Yale.
- McDonald, K., Bosshard, P., and Brewer, N. 2009. Exporting dams: China's hydropower industry goes global. *Journal of Environmental Management*, 90, S294–S302.
- Plinston, D. and H. Daming. 1999. Water resources and hydropower. Chapter in: *Policies and Strategies for the Sustainable Development of the Lancang River Basin*, Project TA 3139-PRC. 235-266
- Räsänen, T. A., J. Koponen, et al. 2012. Downstream Hydrological Impacts of Hydropower Development in the Upper Mekong Basin. *Water Resources Management*: 1-19.
- Tong S., and Keng, C. 2010. "China-ASEAN Free Trade Area in 2010: A Regional Perspective", EAI Background Brief no. 519: 7–8.
- Thayer C. 2001. China and ASEAN: Developing Multilateral Cooperation. *Comparative Connections: An E-Journal on East Asian Bilateral Relations*, 3:3:71-9
- The Daily Mail. 2013. China invades India: Tensions mount as platoon of soldiers slip across border to claim disputed territory. Retrieved from: <http://www.dailymail.co.uk/news/article-2318389/Two-Chinese-incursion-leaves-India-verge-crises.html#ixzz2XEVUjC3D>
- The Diplomat. 2013. How Involved is Xi Jinping in the Diaoyu Crisis?. Retrieved from: <http://thediplomat.com/2013/02/08/how-involved-is-xi-jinping-in-the-diaoyu-crisis-3/>
- Urban, F., Benders, R. M. J., and Moll, H. C. 2009. Renewable and low-carbon energy as mitigation options of climate change for China. *Climatic Change*, 94(1–2), 169–188.
- WWF. 2008. Rethinking Investments in Natural Resources: China's Emerging Role in the Mekong Region. Policy Brief. Retrieved from: http://awsassets.panda.org/downloads/final_cc_reportlowres_3.pdf

What is the State of Knowledge (SOK) Series?

The SOK series sets out to evaluate the state of knowledge on subjects related to the impact, management and development of hydropower on the Mekong, including its tributaries. Publications in the series are issued by the CGIAR Challenge Program on Water and Food – Mekong Programme. The series papers draw on both regional and international experience. Papers seek to gauge what is known about a specific subject and where there are gaps in our knowledge and understanding. All SOK papers are reviewed by experts in the field. Each section in a SOK papers ends with a conclusion about the state of knowledge on that topic. This may reflect high levels of certainty, intermediate levels, or low certainty.

The SOK series is available for download from the CPWF Mekong website at <http://mekong.waterandfood.org/>

Citation: Matthews, N. and Motta S. 2013. China's Influence on Hydropower Development in the Lancang River and Lower Mekong River Basin, July 2013. State of Knowledge Series 4. Vientiane, Lao PDR, Challenge Program on Water and Food.

This SOK has been edited by Terry Clayton at Red Plough International Co. Ltd. clayton@redplough.com and proofread by Clare Sandford claresandford@hotmail.co.uk

Design and lay-out by Remy Rossi rossiremy@gmail.com and Watcharapol Isarangkul nong.isarangkul@gmail.com

The Challenge Program on Water and Food was launched in 2002 as a reform initiative of the CGIAR, the Consultative Group on International Agricultural Research. CPWF aims to increase the resilience of social and ecological systems through better water management for food production (crops, fisheries and livestock). CPWF does this through an innovative research and development approach that brings together a broad range of scientists, development specialists, policy makers and communities to address the challenges of food security, poverty and water scarcity. CPWF is currently working in six river basins globally: Andes, Ganges, Limpopo, Mekong, Nile and Volta. More information can be found at www.waterandfood.org.

In the Mekong, the CPWF works to to reduce poverty and foster development by optimizing the use of water in reservoirs. If it is successful, reservoirs in the Mekong will be: (a) managed in ways that are fairer and more equitable to all water users; (b) managed and coordinated across cascades to optimize benefits for all; (c) planned and managed to account for environmental and social needs; (d) used for multiple purposes besides hydropower alone; (e) better governed and the benefits better shared. More information can be found at www.mekong.waterandfood.org.

Want to know more?

Contact us at cpwf.mekong@gmail.com.

